

Eluläte

EELK Kadrina Katarina koguduse häälekandja

Nr 2 märts 2017

tasuta

Lapsed – need on alati ja igal juhul meie tulevik. Nii on ka Eluläte nr 2 tihedalt täis meie pühapäevakooli tegemisi. Koguduse talvine elu pole vaikelu, kui leerimaja on aegajalt täis lapsi. Toimub pühapäevakool.

Tubli õpetaja Karin-Kristeli juhtimisel toimuvad tunnid üle ühe pühapäeva ja on ikka olnud väga sisukad. Tore dal kombel on see meil ühendatud kirikukohvi pakkumisega pärast jumalateenistust leerimajas. Siis kogunevad ka suured koos lastega ühise laua taha, et juttu ajada ja üksteise seltskonnast rõõmu tunda. Keegi pole seda niiviisi korraldanud, lihtsalt nii on kujunenud... Aga juhuseid pole ju olemas.

Paastuajal on sobiv vaadata ringi enda ümber, vaadata endasse ja ära tunda, et mida oleme juhuseks pidanud on tegelikult Jumala tegutsemine meie seas. Meie, inimesed, teatavasti väga kaugale tulevikku ei näe, kuid Taevaisa hoolitseb sellegi eest. Nii me alustame 26. märtsil uue leerikooliga, meil on plaanid seoses kiriku küttega, suured pühad on varsti tulemas... Küllap saame Jumala abiga jagu ka oma koguduse rahalistest raskustest. Kiriku suurim vara on ikka inimesed. Ja lapsed.

Külaskäik!

26. veebruaril kogunesid Rakvere pühapäevakooli 6 õpilast Kadrina leerimaja, et teha vastuvisiit Kadrina pühapäevakoolile. Viimane kohtumine toimus Rakveres 2016. aasta kevadel.

Kadrinasse saime tänu autojuhtidest isadele – emadele ning koguduse liikmele Juhanile. Täiskasvanud kogunesid esimesele korrusele jumalateenistusele, mida viis läbi kohalik kirikuõpetaja Meelis-Lauri Erikson. Lapsed aga olid oodatud teisele korrusele. Esimene tutvus ruumidega tehtud, algas mäng. Nimelt on Kadrina pühapäevakoolil vahvaid mänguasju, mis kähku kasutusele võeti. Õpetajad said seniks toidulauda katta ning õppematerjalid korda sättida. Kui saabusid esimesed Kadrina pühapäevakooli lapsed, siis kaasasime ka nemad ettevalmistusi tegema. Vägesid juhatas rõõmsameelne pühapäevakooli õpetaja Karin Kristel. Nii nagu õpetajagi, olid Kadrina lapsed rõõmsad ja lahked. Enne piiblitundi mängisime mängu, kus täiskasvanutest abilisedki kaasa löid.

Piiblitunni kuulamiseks sättisid end lapsed tihedalt diivanitele ritta. Piiblitund jutustas Eelijast, ühest prohvetist, kes näitas Iisraelile eeskuju raskustega võideldes. Tema julgus ja vägi tuli Jumalalt. Ta ise oli keeruliste olukordade tõttu tihti Jumala plaanist loobumas, kuid Jumal oli talle kitsikuses vägev abimees. Kaks piiblisalmi, mida tunni jooksul mitmeid kordi üle korrati ja jutuga seostati, kõlasid nii: 1) „Te mõtlesite küll mu vastu kurja, aga Jumal pööras selle heaks.“ 1.Moosese 50:20 Nii nagu Eelijagi elus, võivad inimesed silmitsi seista halba soovivate kaaslastega, kuid seesama Jumal, kes aitas teda, võib aidata ka Sind. Iisraeli rahvas oli langenud suurde pattu – nad teenisid ebajumalaid ning said seetõttu ka karistatud. Maal algas põud, sest Jumal sulges vihma taevasse. 2) „Aga et te teaksite, et Inimese Pojal on meelevald patte andeks anda“. Luuka 5:24.

Tänapäeval eksivad inimesed samamoodi, aga neil on alati võimalus andeks paluda Jumalalt. See õpetlik lugu ei ole aegunud aastatuhandete jooksul ja on julgustuseks nii suurtele kui ka väikestele. Rakvere pühapäevakoolis käivad kaks vahvat 2. klassi poissi Lehar ja Kaspar, kel oli juba varakult lugemine selge. Neile usaldasime Piiblist tähtsate salvide ettelugemise.

Kui tullakse külla, siis tuuakse ka pruukosti. Rakvere pühapäevakooli poolt oli põrandamäng koos suure täringu ja punastest pudelitest nuppudega. Silleri ja Esmeli ema Jaana oli küpsetanud keeksi, Rakvere kiriku poolt olid aga tervislikud köögiviljad dipikastmega. Kadrina lapsed olid suure armastusega teinud plakatid vahvate klepsudega. Jumalateenistusel tulnud täiskasvanutega koos asuti nosima võõrustajate poolt pakutavat head ning paremat, omavahel suhtlema ja ka tulevikuplaane koostama.

Lahkudes Kadrinast, teadsin, et olen saanud osa millestki väga heast. Siinkohal tooksin ära need vahvad asjad, mis meile meeldisid.

Silleri ja Esmeli: „Tore oli uute lastega tuttavaks saada ja nendega mängida. Seal oli palju mänguasju. Meeldis koos uute lastega piiblijuttu kuulata ja pärast maiustada. Nii vahva, et meile plakatid tehti kingituseks.“

Lehar: „Mulle meeldis piiblitlugu.“

Emma: „Mulle meeldis toit, just juurviljad“.

Ma ise arvan, et Kadrina pühapäevakool võib olla uhke sellise pühapäevakooli õpetaja üle, kes on nii entusiastlik, heasoovlik ning rõõmsameelne. Ja muidugi lapsevanemad, kes õpetajat ja oma lapsi selles töös toetavad.

Rakvere pühapäevakooli õpetaja

Tiina

PÜHAPÄEVAKOOL MÕTESTAS „RAAMATU LUGU”

12. veebruaril tulid leerimajja kokku koguduse pühapäevakooli lapsed, et lahti mõtestada oma lemmikraamatute lugusid. Ligi kaks tundi kestnud mängupäeval vesteldi raamatute teemadel, mängiti raamatumänge ja jutustati lugu ühest enim maailmas tõlgitud raamatust - Piiblist.

Et Piibel on tegelikult üks väga vana raamat ja koosneb paljudest väikestest raamatutest, ei olnud lastele enam mingi uudis. Pärast piibllilooga tutvumist toimus muinasjuttude viktoriin, kus lapsed, kuulates ära muinasjutu alguse või tegelase nime, pidid oskama nimetada loo pealkirja. See mäng pakkus parasjagu peamurdmist ja avastamisrõõmu, kuid oli samal ajal ka väga lõbus. Järgnes šokolaadisöömise mäng, milles maiust tuli süüa noa ja kahvliga ruudukeste haaval ja korda mööda täringut visates. Peale mängu oli ka kohe laste nägudelt näha, kes need kõige suuremad maiasmokad parasjagu olid.

Et prohvet Obadja oli üks erakordne ja Jumala poolt juhitud mees, teadsid lapsed juba eelnevatest pühapäevakooli tundidest. Tema kuulutus, et Jumala kohtupäev oli tulemas, oli nii selge, et edomlased ega Juudamaa elanikud ei pidanud selles enam kahtlema vaid sellega lihtsalt arvestama. Jumala sõnas peitus vääramatu tõe, kõik Piiblis kirjapandu läks täide nagu prohvet oli kõnelenud.

Oma kuulutustöö alguses oli prohvet Obadja juba vanem mees. Piibli raamat mainib küll ainult prohveti nime. Raamatu põhisõnum oli edomlastele kohtupäeva kuulutamine, sest rahva hulgas oli levinud mitmete ebajumalate kumardamine, mistõttu olid pöördunud ära Jumala tahte otsimisest oma eludes.

Pärast väikest einepausi meisterdasid lapsed ühiselt piibli- ja muinasjututeemalisi plakateid. Toredad tööd kingiti Rakvere Kolmainu koguduse pühapäevakooli lastele 26. veebruaril toimunud ühistunnis. Suur, suur tänu fotograaf onu Jaanusele ja raamatute tutvustajale onu Reinule, kes laste jaoks selle päeva meeldejäädavaks muuta aitasid. Taevase Isa hoidmist teile kõigile!

Karin-Kristel Hansson

EELK Kadrina Katariina kogudus
kadrina@eelk.ee
FB Kadrina Kirik

Meelis-Lauri Erikson,
mlerikson@gmail.com

Karin-Kristel Hansson,
karin.hansson@mail.ee

VASTUPANU

II osa

Saunaõhtu Veiksi pool, nagu Kaupo isale oli maininud, oli nüüd täies hoos. Veiksi isa oli saunaruumid mõnusalt kuumaks kütnud, et võta või karva ja kolmel sõbral jätkus juttu kauemakski. Kaupo oli üsna pea, pärast Vaosse kolimist, kiiresti aru saanud, et naabritega tasus häid suhteid kohe luua, sest mine tea, millal need talle kasulikud võisid osutada. Pealegi polnud selles vaikes maanurgas nädalavahetustega nagunii midagi targemat ette võtta. Rägelt igavaks kiskus. „Kuule Kaupo, Mäks koolis rääkis, et su ema pidi rahvamajas „Kõrboja peremeest“ lavastama. Kas sa ei saaks talle minu eest veits kosta, et ta Katku Villu rolli minule usaldaks? Mu paps juba ammu räägib, et mul on näitekunsti peale annet ja ma parajalt pikk poiss kah. Pärast gümnaasiumi lõpetamist võiks isegi lavakasse sisse saada proovida... ilgelt tahaks.“ Seda öeldes jäi Veiks sõbrale aniti otsa vahtima.

„Või veel, mida sina sinna õige otsid? Mu emal on juba kindlasti selleks rolliks osatäitja ammu olemas. Kes sind vinninägu, sinna ikka väga ootab,“ ühmas Kaupo läbi lavakuumuse ja kallas endale seejärel kopsikuga külma vett pähe. Veiks torutas huuli ja vastas nähvalt:

„Sa vaata parem õige ise korraks hoolega peeglisse ja alles siis otsustame, kes meist siin rohkem vinninägu on.“ Nüüd Kaupo vaikis. Asi kiskus pingeliseks. Ta ronis lavalt maha ja läks pesuruumi pesema. Üsna pea järgnesid talle ka Veiks ja Mäks. Esimene pani oma pesukausi Kaupo kõrvale ja küsis mõne aja pärast:

„Kuule, solvusid või?“
„Ei, mis siin ikka solvuda. Ma avaldasin lihtsalt oma isiklikku arvamust ja ei mõelnud sellega ei sulle ega Mäksile mingeid ebameeldivusi valmistada.“

„Kuule, aga kas su isa on tõesti kirikuõpetaja ja töötab seal torniga majas?“ küsis nüüd Mäks äraolev pilk silmades. Teda näis kangesti huvitavat, mida Kaupo nüüd selle peale vastab. Ja Kaupo vastaski:

„Jah ja ma ei tee sellest ka mingit saladust. Mu paps on igati tubli mees ja amet, teadagi, ei riku ju kedagi.“

„Mina küll ei kujutaks ette, et ma pastori poeg oleksin. Vaju häbi pärast või maa alla! Kõik need prohvetid ja Jumal ning keegi Jeesus ka veel tagatipuks. Ütle, kas sa ise ka sellest kõigest aru saad?“

„Kirik on koht, kus ma saan olla iseendaga,“ vastas Kaupo tõsiselt.

„Või veel! Siin maakolkas pole nagunii nädalavahetustelgi midagi põnevat ette võtta! Aeg venib nagu näts ja needki inimesed, kes siia pärapõrgusse veel alles jäänud on, käivad ka ainult surmtõsiste nägudega ringi. Ausõna kogu aeg oleks nagu kellegi matused! Vaat, minu mõistus ei võta kohe seda asja kinni, kuidas võib

üks täiskasvanud inimene endale nii ilgelt igava ja rõõmutu elukutse valida?“

Kõneledes maigutas Mäks pidevalt suud ja teeskles nagu tuleks talle nüüd ja kohe kange haigutus peale. Kaupo vaata üllatunult oma kahte sõpra. Ta tahtis nii väga oma papsi kaitseks midagi öelda, aga just täna õhtul tõrkus mõistus millegi pärast midagi asjalikku välja mõtlemast.

Ta ütles: „Ei ole mina teie papade kohta ühtegi märkust teinud ja kui see teie jaoks nii igav teema on, miks te selle siis üldse kõneaineks võtsite? Ma arvan väga hästi teadvat, milline mu isa on ja milline ta ei ole ja üleüldse võiksime me nüüd millestki muust rääkida.“ Poisid jäid nõutult vaat. Küll katsuti jutt sel õhtul uuesti üles võtta, aga need katsed kuidagi ei sujunud enam millegipärast, raske oli.

Kaupo hinge tekkis korraga rõhuv tühjus. Et seda peletada, pesi ta kiiresti ja läks siis end riietusruumi kuivatama. Eesruumi pingile oli asetatud plekist ämber, külmade õllepudelitega. Kaupo põrnitses neid vaikides mõnda aega ja siis meenusid talle isale antud sõnad, et ta vaid tunniks, paariks oli lubanud jääda...

Sauna uks avanes ja sisse astus Veiksi isa: „Noh, noormees, kes siis tänapäeval nii kiiresti saunas käib? Siin olemisest tuleb ikka täit mõnu tunda, eriti veel talvel. Tule, aga tule ja lähme teeme kõik koos veel ühed vägevad leilid. Täna võtab hästi. Või jõudsid sa semudega juba nagingasse minna? Ei ole hullu, küll jõuate jälle ära leppida.“ Kaupo seisis, saunalina ümber ja ei teadnud kohe, mida vastata.

„Ma isale lubasin.....“ kogeles ta ja punastas millegipärast.

„Ei ole siin midagi, ma juba helistasin su isale ja küsisin, et kas ta ei lubaks sul meile õige ööseks jääda? Ruumi meil on. Saate Veiksiga tuba jagada nagu vennad ning homme hommikul enne jumalateenistust oled juba kodus kenasti tagasi. Noh, mis arvad? Kas oled päri?“ Kaupol ei jäänud muud üle, kui nõustuda ja kui Veiksi isa oli lahti riietunud, läksid nad uuesti sauna.

Käidi veel mitu korda laval ja Veiksi isa õpetas poistele, kuidas kanamunaga juukseid pesta. Kaupo pidi endalegi üllatuseks tunnistama, et see polnud pooltki nii ebameeldiv, kui trennikaaslased talle koolis olid kõval häälel seletanud.

Õhtu edenedes sõid nad veel kõik koos vorstipitsat ja mängisid mitu ringi „Monopoli“. Kaupo võitis kahel korral ning see asjaolu ühtlasi parandas pisut noormehe kehva enesetunnet. Kui nad siis Mäksi olid autoga koju viinud ja tagasiteel mõlemad Veiksiga auto tagaistmel jäätist limpsisid, ütles Kaupo ootamatult Veiksile: „Tegelikult on mul Jumalaga omad jutud ajada ja kui sa kunagi meile peaksid sattuma, siis mu paps võib sulle Jumala asjadest rohkem rääkida, juhul kui sul selleks muidugi ise soovi on.“

Sellega tahtis Kaupo sõbrale mõista anda, et on eelneva sõneluse pesuruumis talle juba andeks andnud.

Järgneb

Karin-Kristel Hansson